

Porto Alegre: la cimera contra la uniformació

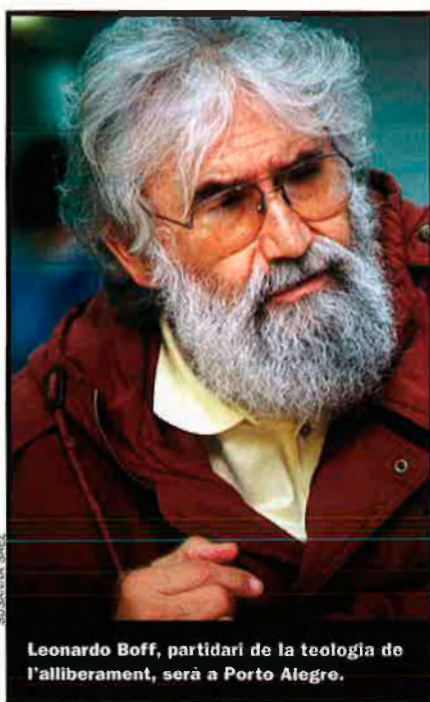
La cimera anti-Davos reuneix a Porto Alegre, una dinàmica ciutat del sud de Brasil, centenars de sindicalistes, pensadors, acadèmics i polítics que contesten el nou ordre econòmic neoliberal, discuteixen el dogma de la mundialització i creuen que hi ha alternatives a l'homogeneïtzació que menysprea les minories.

“El tercer món i els exclosos dels països desenvolupats sofreixen durament els efectes de la política devastadora de la mundialització liberal i la dictadura dels mercats, dirigida pel Fons Monetari Internacional, el Banc Mundial, l'Organització Mundial de Comerç i els governs que li són fidels”, diu el document del comitè organitzador brasiler. Entre els impulsors del fòrum destaquen tres de les organitzacions que més maldecaps han creat al president brasiler, el socialdemòcrata Fernando Henrique Cardoso: el Moviment dels Treballadors Rurals sense Terra (MST), la Central Única dels Treballadors (CUT) i la Conferència Nacional dels Bisbes del Brasil (CNBB). Les tres han auspiciat ocupacions de finques ermes de terratinents, han convocat marxes multitudinàries i han denunciat els plans d'austeritat que han empobrit encara més els més pobres de l'immens i injust Brasil.

El fòrum de Porto Alegre és un lloc de debat, de reflexió per “proposar un marc teòric i pràctic que permeti assolir una mundialització de nou tipus i afirmar que és possible un altre món, menys inhumà i més solidari”, escriu Ignacio Ramonet a la portada de *Le Monde Diplomatique*, una de les publicacions que s'han distingit per analitzar, de forma plural, les conseqüències de la consolidació en el discurs polític de l'anomenat “pensament únic”. És, per tant, una trobada menys sorollosa i més reflexiva que les concentracions alternatives que van tenir lloc a Seattle,

Washington, Niça o Praga, de gran ressò mediàtic.

Encara que no tindran l'impacte de les decisions preses a l'opulenta ciutat de Davos, les conclusions de Porto Alegre

Leonardo Boff, partidari de la teologia de l'alliberament, serà a Porto Alegre.

ens confirmaran que es poden desenvolupar polítiques menys agressives contra els més desafavorits i respectuoses amb l'entorn. La mundialització no és irreversible, com se'ns presenta sovint en les bíblies del nou paradigma: *The Financial Times*, *The Economist* i *The Wall Street Journal*. Entesa la mundialització com una depredació dels més grans –empreses, àrees de negoci– sobre els més petits i no com una obertura total de mercats, una pràctica que es predica i no es fa: així ho confirmen les obstruccions comunitàries i nord-americanes a l'entrada dels productes, sobretot agrícoles, dels països subdesenvolupats.

El moviment contrari a la mundialització és tan heterogeni com les socie-

tats de les quals procedeix. Arreplega part de l'esquerra tradicional, encara no embrutida pel poder, i a activistes, acadèmics, escriptors i pensadors, molts d'ells desenganyats de la pràctica política. A Porto Alegre, hi participaran, entre d'altres, el Partit dels Treballadors brasiler (PT), que governa la ciutat des de fa dotze anys, l'agricultor francès José Bové, conegut per assaltar un McDonalds; l'ex-president algerià Ahmed Ben Bella; Daniele Mitterrand; el premi Nobel José Saramago; el franciscà rebel Leonardo Boff; l'escriptor paquistanès Tariq Ali; i l'arquitecte Oscar Niemeyer.

En un moment en què les esquerres europees han abandonat l'ideal igualitari per a doblegar-se a les lleis del mercat, la trobada de Porto Alegre vol incidir en la necessitat de trobar un ordre econòmic que tingui en compte els desheretats, que són dues tercers parts de la població mundial. No pot ser que s'obligui els països africans a seguir uns plans d'ajustament estructural, quan el mateix Banc Mundial reconeix que no serveixen per a reactivar les seves economies ni per a millorar el paupèrrim nivell de vida de la població. No pot ser que en nom de la productivitat s'afavoreixi la implantació de les transnacionals agrícoles en el sud i s'abandoni l'agricultura tradicional, que dona estabilitat als camperols i respecta el medi ambient.

Porto Alegre també vol ser un crit contra la uniformació cultural, que va de la mà de la mundialització econòmica. Una uniformació que destrueix les cultures més febles –les amazòniques al mateix Brasil, per exemple–, en un primer pas cap a la mundialització de la societat, el model desitjat tant a Wall Street com en algunes capitals europees.

Antoni Castel